

KRALJ GORA

EDMUND ABOUT

Z vidnim zadovoljstvom je vdihavala to dehtečo radodarnost narave. Njen mali nos se je vihal in trepetal; njene oči, njene lepe oči so z bliskajočim veseljem preletavale od enega predmeta na drugega. Ko ste jo videli tako lepo, tako živahno in veselo, bi jo smatrali za driado, ki je ušla iz kletke. Se zdaj vidim žival, ki jo je jahala; bil je Psari, bel konj iz Zimmermanovega hleva. Njegova amanonka je imela črno obleko. Ona gospe Simons, ki mi je zakrivala obzorje, je bila zelenkasta, zadosti ekscentrična, da je pričala o odvisnosti okusa. Gospa Simons je imela črn klobuk, tiste nenaravne in nelepe oblike, ki so si jo osvojili moški po vsem svetu. Njena hči je nosila sivo klobučino junakinj iz fronde. Ena kot druga sta imeli rokavice iz srnje kože. Marijina roka je bila nekoliko velika, toda krasno oblikovana. Jaz nisem nikoli mogel nositi rokavic. In vi?

Kastija je bila prazna kot kan v Kaliviji. Dimitrij ni ničesar več razumel. Razjahali smo konje pri vodnjaku pred cerkvijo. Šli smo trkati od vrat do vrat; nikjer žive duše. Nikogar pri popu, nikogar pri županu. Oblasti so se izselile za prebivalstvom. Vsaka hiša v občini je imela streho in štiri stene z dvema odprtinama, od katerih je služila ena za vrata, druga za okno. Ubogi Dimitrij je vdrl dvoje ali troje vrat in pet ali šest polknov, preden se je prepričal, da prebivalci niso pospali po kočah. Ves ta ropot pa ni prebudil drugega kot neko nesrečno mačko, katero je pozabil njen gospodar in ki je kot puščica svignila proti gozdu.

V tem hipu je gospa Simons zgubila potrpežljivost. "Angležinja sem," je rekla Dimitriju, "in nihče se ne bo norčeval iz mene brez kazni. Pritožila se bom na poslanstvu. Najamem vas za pot v goro in vi me vodite nad prepadi! Zapovem vam, da skrbite za prigrizek in vi me izpostavljate smrti od lakote! Morali bi zajtrkovati v kanu in kan je prazen! Stanovitno vam sledim še tešča do te grozne vasi in vsi prebivalci so z doma! Vse to ni naravno. Potovala sem že po Švici. Švica je gorata dežela in vendar nisem tam ničesar pogrešala. Vselej sem jedla ob določeni uri in jedla sem postrvi, ali slišite?"

Marijana je skušala potolažiti svojo mater, toda dobra ženska ni imela ušes. Dimitrij ji je razložil, kakor je pač mogel, da so skoraj vsi vaščani ogljarji, ki morajo vsled svojega poklica bivati večkrat v gozdu. Končno pa še ni vse izgubljeno; ura je šele osem in deset minut od tu ve za obljudeno hišico in pripravljeno zajtrk.

"Kakšna hiša?" je vprašala gospodična Simons.

"Samostanska pristava. Pen-telikonski menihi imajo razsežna posestva nad Kastijo. Tu goje čebela. Dobri starček, ki upravlja farmo, ima vedno doma nekoliko vina, kruha, medu in kokoši; pripravil nam bo zajtrk."

"Najbrže je tudi z doma, kot vsi drugi."

"Če je zdoma, ne bo daleč. Čas rojev se bliža in ne more se oddaljiti od svojih čebel."

"Pojdite gledat, jaz sem že dosti hodila za to jutro. Napravila sem obljubo, da ne zajham prej konja, dokler nisem jedla."

"Gospa, saj vam ni treba jahati konja," je povzel Dimitrij, potrpežljiv kot so vodniki. "Saj lahko privežemo konje k napačališču in peš bomo se prej prišli tja."

Marijana je pregovorila svojo mater. Mrla je hrepenenja,

de vidi dobrega starčka in njegove krilate črede. Dimitrij je privezal konja k vodnjaku in položil na vsako vajet težak kamen. Gospa Simons in njena hči sta dvignili svoja krila in naša mala četa se je podala na skalnato stezo, prav prijetno za kastijske koze. Zeleni kuščarji, ki so se gredli na solncu, so se spoštljivo umaknili ob našem prihodu, toda pri vsakem se je izvil prestrašen krik iz ust dobre gospe Simons, ki ni mogla trpeti plažičih živali. Po četrtnem viku je končno z veseljem opazila odprto hišo in človeški obraz. Bila je pristava dobrega starčka.

Pristava je bila majhno poslopje, sezidana iz rdeče opeke in pokrita s petimi kupolami, nič več in nič manj, kot jih ima vsaka vaška mošeja. Od daleč ji ni manjkalo neke gotove elegancije. Snažno zunaj, umazano znotraj, je načelo v orijentu. V njeni bližini smo videli v senci majhnega grička, poraslega s timijanom, kakih sto slamatih panjev, stoječih na tleh brez reda in privezanih na vrh kot šotori na taborišču. Kralj tega cesarstva, dobri starček, je bil majhen mož, star okoli petindvajset let, okrogel in gibčen. Vsi grški menihi imajo častni naslov dobri starček in starost ne igra pri tem nobene vloge. Obleden je bil kot kmet, le njegova čepica je bila črna mesto rdeča; po tem znamenju ga je Dimitrij spoznal.

Ko nas je mali mož zagledal, nam je priteknel nasproti, dvignil roke proti nebu in dajal znamenja velikega začudenja. "Čuden mož to," je rekla gospa Simons; "čemu se neki toliko čudi? Zdi se, da še nikoli ni videl Angležev!"

Dimitrij, ki je šel spredaj, je poljubil roko menihu in rekel s čudno mešanico spoštovanja in familijarnosti:

"Blagoslovite me, moj oče. Zavij vrat dvema piščancema. Dobro te plačamo!"

"Nesrečneži!" je rekel menih, "čemu ste prišli sem?"

"Zatrkovati."

"Torej nisi videl, da je kan tu spodaj zaprt?"

"Seveda sem videl."

"In da je vas zapuščena?"

"Če bi bil tam koga našel, ne bi bil plezal do tebe."

"Torej si zmenjen z njimi?"

"Z njimi? S kom?"

"S tolovaji!"

"Kaj so tolovaji na Parnasu?"

"Od predvečera."

"Kje so?"

"Povsod!"

Dimitrij se je hitro obrnil k nam in nam rekel: "Niti minute ne smemo zgubiti. Roparji so v gorovju. Tecimo k našim konjem. Nekoliko poguma, gospa; in brze noge, vas prosim!"

"To je pa že preveč," je vpila gospa Simons. "Pa še zajtrkovala nisem."

"Gospa, vaš vajtrk vas lahko zelo drago stane. Požurimo se, za božjo voljo!"

"Ampak to je vendar zarota! Sklenili ste menda, da moram lakote umreti! Tukaj naj bi bili sedaj roparji! Kot bi sploh kje bili! Ne verjamem v roparje. Vsi časopisi poročajo, da jih ni! V ostalem pa sem Angležinja in naj se le kdo dotakne lasu na moji glavi!..."

Marijana ni bila tako prepričana. Naslonila se je na mojo roko in me vprašala, če smo v smrtni nevarnosti.

"Smrti? Ne. Toda lahko smo oropani."

"Kaj me briga?" je nadaljevala gospa Simons. "Naj mi ukradejo vse, kar imam na sebi, a dajo naj mi jesti!"

(Dalje prihodnjic)

Naročnikom in čitateljem Ameriške Domovine

V zadnjih petih letih so se cene vseh življenjskih potrebščin precej dvignile, v skladu s tem so bile povišane tudi plače delavstva in uslužbenec po vsej deželi. Tudi Kongres je zvišal plače uslužbenstvu zvezne vlade, pripadnikom oboroženih sil in prejemnikom preživitnih in pokojnin Social Security.

Uprava Ameriške Domovine je skušala naraščajoče stroške kriti z varčevanjem, kjer je bilo to le mogoče, sedaj pa ji ne preostaja nič drugega, kot vsaj en njihov del prenesti na naročnike in oglaševalce. Žal ni druge poti, zato upamo, da boste vsi kot v preteklosti tudi tokrat ta naš korak razumeli in ostali listu zvesti. Ohraniti ga moremo le s skupnim naporom in s skupnimi žrtvami.

Z novim letom bo stala letoletna naročnina \$16 za ZDA, \$18 za Kanado in ostalo inozemstvo.

Kdor plača naročnino pred 1. januarjem, četudi mu še ni potekla, jo lahko plača še po stari ceni.

MARY DEBEVEC,
lastnica in urednica

Fulbrighi na hladnem?

WASHINGTON, D.C. — Sen. W. Fulbright, načelnik zunanje-političnega odbora senata, je znan po svojih liberalnih nazorih in pogledih. Tako je ponovno izrazil resne dvome v zunanjo politiko predsednika L.B. Johnsona in državnega tajnika D. Ruska.

Zaradi tega se je njegov odnos do predsednika Johnsona v zadnjem času precej ohladil in senator je izpadel z liste članov zveznega senata, ki so vabljeni na razne družabne prireditve v Belo hišo. Običajno so načelniki odborov, v kolikor je gospodar v Beli hiši pripadnik njihove stranke, tolmači in zagovorniki vladine politike v Kongresu.

Sen. W. Fulbright je eden od zagovornikov dobrih odnosov s Titovo Jugoslavijo. V njej gleda posebno obliko komunizma in komunistične družbe, sproščenejšo od sovjetske in satelitske in zato Zahodu bolj sprejemljivo. Njegova sodba v tem pogledu je v mnogočem zelo enostranska in nestvarna.

Republikanci objavljajo svoje poglede na ZN

WASHINGTON, D.C. — Skupina republikanskih kongresnikov je objavila posebno razpravo, ki obravnava vprašanje, kakšni naj bodo Združeni narodi. Mislijo v prvi vrsti, da tam ne sme biti kitajskih komunistov, ki bi v ZN delali samo prepire. Zato mora Amerika napeti vse sile, da prepreči sprejem rdeče Kitajske v ZN. Dalje bi moral biti Kongres bolj zastopan v ameriški delegaciji ZN. Sedaj sta v tej delegaciji samo po dva senatorja in po dva kongresnika, kar se republikancem zdi odločno premalo.

Se dalje premalo brigajo za političen razvoj v Dominikanski republiki. Končno je prišel tudi čas, da dobi 1,200,000 arabskih beguncev, ki se ne morejo vrniti v Palestino, svojo novo domovino.

V Washingtonu mislijo, da vse to pomeni nov prispevek k sistematični kritiki Johnsonove zunanje politike.

Večina ne verjame v nepristranost južnih porot

WASHINGTON, D.C. — Zadnjih par let se je dogodilo par škandaloznih zločinov ob priliki manifestacij za civilne pravice. Dogodili so se uboji in umori, ki so nanje postali pozorni povsod, tudi zunaj mej naše dežele. Svet je pričakoval, da bo Amerika našla zločince in jih primerno kaznovala. Ameriška policija jih je res dobila, toda porote v naših južnih državah so vse obtožence dejansko osvobodile.

S tem naša ameriška javnost ni zadovoljna. Glasom pozvedovanja časnikarja Harrisa obsoja postopek porot v južnih državah 53%, odobrava pa postopek 28%. Ta odstotek (28%) je pa treba pravilno razumeti. V južnih naših državah živi 21% vsega prebivalstva in tam so večinoma vsi glasovali v prid porotam. Zunaj južnih držav ne uživajo porote nobenih simpatij.

UTRUJEN BOREC — Utrujen južnovietnamski vojak se je naslonil na zaščitno steno postojanke in kar v stoje zadel.

NI VEČ NEVAREN — Charlie, znan ribič, kaže čeljusti z zobmi velikega morskoga psa, ki so ga ujeli nedavno na morju pred St. Petersburgom v Floridi.

Logičen sklep bi bil, naj zločinci, ki so posledica boja za in proti civilnim pravicom, pridejo pred federalna sodišča. Za tak predlog je glasovalo le 48% vprašanih, 37% jih pa bilo proti. Razmerje med odstotki potrjuje domnevo, da v naši deželi še zmeraj prevladuje prepričanje, da je najbolje, ako pravico delijo državna sodišča in da naj samo izjemoma posegajo na to področje tudi federalna sodišča, ki je njihov glavni namen, da sodijo o sporih, ki presegaajo meje posameznih držav.

General Soglo se hitro naveličal diktature

COTONOU, Dahomey. — Politično življenje v nekdanji francoski koloniji in sedajni republiki Dahomey teče tako, kot je v Afriki navada: civilne vlade se vrstijo za vojaškimi diktaturami. Pri tem imajo seveda prednost vojaške diktature, ki jih generali vprizarjajo, kadar mislijo, da so potrebne. Med nje spada tudi general Soglo, ki je že pred par leti razgal civilno vlado, razpisal volitve, postavil civilno vlado in se umaknil iz politike.

Dahomejski politiki so hitro pozabili na vse dobre nauke, ki so jih dobili od generala. So se med seboj samo prepirali, za narodni blagor se niso interesirali. Zato jih je Soglo pretekli mesec spodil z oblasti in pred par tedni celo sam prevzel predsedstvo republike. Sedaj je razglasil, da bo za 16. januarja razpisal volitve, nakar se bo takoj sestel parlament. Vendar pa naj si parlament ne domišljuje, da bo lahko takoj izvolil novo vlado.

Soglo mora najprej dognati, ali bodo nove politične zvezde kaj boljše od prejšnjih. Zato bo ostala zaenkrat na krmilu njegova mlada, ki jo je sestavil iz "strokovnjakov" in par oficirjev. Ker je že enkrat prepuštil politiko civilistom, mislijo, da bo tudi sedaj držal besedo, seveda, ako bodo novi politiki vredni njegovega zaupanja in po njegovem sposobni za vladne posle.

Helikopterjev manjka zaradi napačnega varčevanja

WASHINGTON, D.C. — V kongresnih krogih trdijo, da manjka helikopterjev, ker so njihovo produkcijo zmanjšali po odločitvi obrambnega tajništva, ko vojna v Vietnamu še ni dosegla sedanjega obsega.

Produkcijo je večinoma lažje omejiti, kot jo naglo povečati. Helikopterji so postali v vietnamski vojni ne le najvažnejše prometno sredstvo, ampak tudi zelo učinkovito orožje.

Govoreči pisalni stroj

New Jersey, N.J. — Otroci, ki zaradi psihičnih vzrokov (najčesče je vzrok shizofrenija) ne morejo in ne znajo govoriti in pisati, oziroma niso sposobni svobodno komunicirati z okolico, so dobili novo pomagalo. Stroj, ki so ga napravili v Edisonovem poskusnem laboratoriju v New Jerseyju, imenujejo otroci "govoreči pisalni stroj".

Stroj je dejansko podoben pisalnemu stroju. Zamislil si ga je profesor psihologije na Rutgersovi univerzi, Richard Kobler z Edisonovega instituta pa je zamisel uresničil. Stroj imenujejo ERE (Edison Responsive Environments).

Aparat postavijo v sobo, ki je izolirana od okolice. Otrok, ki se iz dolgočasa začne igrati, pritisne na tipko, na papirju v valju se pojavi določena črka, zvočnik pa na nevsiljiv način reproducira glas, ki ga črka zaznamuje. Različne tipke seveda zapisujejo različne črke oziroma simbole ter povzročijo vzporedno tudi druge glasove. Ko se otrok stroju privadi in se začne rušiti zid med njim in okolico, dobi mentorja, ki mu pomaga pri napredovanju.

Pri poskusih je devetletni deček, ki je komajda mogel grgreti nerazločne šume, v enem letu toliko napredoval, da je bil sposoben zapisovati stavke ter govoriti in se igrati. Osemnajstletni bolnik shizofrenik je poznal samo osemnajst besed. V 90 dneh si je s pomočjo "govorečega pisalnega stroja" napravil dnevnik ter se pripravil za pismeni izpit.

VSAJ TEDEN DNI PREJ predno se preselite, nam pošljite vaš NOVI in STARI NASLOV

Moški dobijo delo

Delo za moškega
Iščemo moškega za čiščenje Slovenskega doma na Holmes Ave. Za sestanek kličite IV 1-6955.

Ženske dobijo delo

Delo za žensko
Starejši par išče gospodinjo. Kličite IV 1-6310. (251)

MALI OGLASI

Rad bi kupil

Rad bi kupil rabljen hladilnik, in pohištvo za sprejemno sobo. Predložite ceno in pošljite na naslov: Ted Orsanic, 1261 E. 60 St. Cleveland, Ohio 44103. —(250)

V najem

Opremljeno stanovanje, 3 sobe in kopalnico, oddamo. Vse udobnosti vključene. Kličite UT 1-4330. (1)

Lastnik prodaja hišo

v okolici St. Vitus, St. George in St. Francis.

2 - družinska 5 - 5, poldruga garaža z dviznimi vrati. Novi strešni žlebovi in odvodne cevi. Zadaj zaprta porča, dve novi plinski ogrevalni peči. Bakrena vodovodna napeljava. Pregrajeni kletni prostori, tuš in stranišče spodaj. Preproge, okenske zaves, zračevalna naprava.

Ocenjeno za hitro prodajo v gotovini. Kličite EX 1-4329.

—(251)

Lastnik prodaja

Lastnik prodaja hišo, primereno za dohodek v Lakewoodu. Kličite LA 1-8077.

—(pon., sred., pet.)

V najem

Oddamo popolnoma prenovljeno stanovanje 4 sobe in kopalnico zgoraj, na 1072 Addison Rd. Tel.: 881-9243.

—(27,29,31 dec.)

Rudy Ujic Construction

Izvršujemo vse predelave in modernizacije v hiši: kuhinje, kopalnice, razv. sobe, verande in pritlikline.-GRADIMO NOVE HIŠE!
16115 Parkgrove Ave. 531-4664
Clev. 10, Ohio

ENRICA V. HANDEL - MAZZETTI:

Jese in Marija

II.

"Kaj pa je?" je zaklical Winhag. "Zakaj mož stoji? Može, peljite ga dalje! Prostora, ljudje!"

"Saj že grem!" je zavpil Jese, se zbral, korakal mogočno po ulici pred svojimi spremljevalci in prišel kot prvi k mrtvaški ladji.

Ze je hotel z močno nogo stopiti na desko, ki je bila položena z brega na rob ladje, ko se je stegnila po njem tresoča se moška roka v rokavicah in dvoje otroških rok. Obstal je in zastmel v zaskrbljeno obličje svojega brata.

"Pozdravljen, Janez! No, zdaj pojde pa zares! Naj te nič ne skrbi... meni ni namreč kar nič hudo!"

Janez ga je objel in poljubil na obe lici. "O brat, brat, zapuščaš nas! Kaj bomo še doživeli na tem bednem svetu?" Potem se je ojunačil in govoril o tem in onem, kar mu je bilo na srcu, dajal Jeseju dobre svete za čas njegovega jetništva v St. Polt-nu; saj ne bo dolgo trajalo, če Bog da, in kmalu bo spet prost... "Vse bomo naredili zate; imam že odvetnika v mislih, — nekoga iz Linza... zelo dobrega... ki dobi vse pravde..."

"Hvala ti. Ne potrebujem nobenega. Če bo treba, se že sam izrežem, in če se ne bom, se pa ne bom," je rekel Jese. Ko je govoril, ni pogledal na brata, marveč je strmel v galeoto.

"V prekleto gnezdo moram!" je zaškripal z zobmi. "Ti psi!"

"Ljubi moj, saj ni najhujše. Hansa Gottfrieda in Sidonijo boš imel čisto blizu," je dejal Janez...

— "Seveda. Strašno ju bo pač veselilo, da pridem tja!" se je zasmejal Jese hripavo. "Zlasti Sidonijo; če je le malopridni brat ne bo sprl z njenimi ljubimci."

Ljudje so stali okoli bratov in ujeli iz njunega hlastnega razgovora nekaj drobcev, ki so jih pri pričeli začeli raznašati okoli. Windhag je stal čisto blizu, pazil na vsako njuno besedo, a ni motil njunega slovesa.

"Dragi, zaupaj v Boga; moli, Bog je najboljša tolažba!"

"To, kar molim, je vse hudičevu."

"Tega ne smeš govoriti in tudi misliti ne!" je opominjal Janez.

Jese se je okrenil od njega k mali Regini, ki je stala z odprtimi usti in preplašenimi očmi poleg očeta.

"Zakaj me pa tako gledaš?"

"K—ker se tako držiš, stric!" je rekel otrok in začel jokati.

"K—aj pa si napravil?"

"Nekega farja sem obstrelil in pomislil, kar nič mi ni žal!"

"O pač, saj ti je žal! Vem!"

je zaklical proseče Janez Adam.

"Mu bo že še žal!" je zarožljaj Windhag. "Gospodine, mudi se!"

"Tako, vzeti moram slovo," je dejal s tresočim se glasom Jese, zbledel nenadoma ko smrt in vprašal brata po Amaji. "Trenutek potrpljenja, gospod Enzmuller." Pred tremi dnevi je bila pri njem v ječi, tam ji je povedal, kaj je naredil... odgovorila je s poljubi in solzami... ni in ni hotela od njega, morali so jo odnesti... njeni slabotni kriki mu še zvenijo po ušesih.

"Zdaj je bolj mirna," je dejal Janez Adam. "Pa si je le nisem upal privedi danes sem. Nežno srce bi ji bilo počilo. Tako zelo te ljubi; nisem še videl take ljubezni. Venomer jo moram tolažiti, da se kmalu vrneš. Sicer ne bi prenesla te bridkosti."

"Moje ubogo dekle!... Janez, zaradi nje mi je tako težko!" Nekaj trenutkov je izgubil ravnovesje, sklonil glavo na bratovo ramo in zaihtel.

Vse okoli njega je bilo smrtno tiho; čuti je bilo, kako udarja voda ob boke pri ladji in kako frfota zastava na ladji v podsončniku, ki je bil začel rahlo vleči.

Opomogel si je in stoji spet možato. "Zbogom, Janez! Naj se vam dobro godi! Poljubi mi ženo tisočkrat! Naj ne žaluje, jo prosim! Reginica, izpusti strica!" Otrok se je obesil vpjoc za njegov plašč. "V Melku bom videl Landerspergerja. Ta se je držal... Ti, Janez, ali kaj veš o Fabricu? Odpeljali so ga brez groša v žepu, ubožca. O Janez, če bi mogel storiti, da bi se Hande! zavzel zanj! Piši no v Blauenfeld! Zbogom, stari! — Pogledaj, ali nisem junaški kakor svat?"

Čvrsto in čilo je stopil po deski na ladjo; Windhag je šel s sabljo v roki tesno za njim.

Na galeoti se je zabliskalo orožje Don Ilaria in njegovih vojakov. — Potegnili so desko na ladjo; — vrv se je odvijala z droga; — na bregu je bilo vse tiho; — zdaj so se zgibala vesla. Mogočno mrmranje, kakor da

je vzdihnila velikanka, je šlo preko vsega brega.

Jese je stal pred hišico na ladji; obdajali so ga orožniki. Ko je prosil, so mu razvezali roke. Obrisal si je z žepno ruto kri raz roke. Nato je stopil na kraj galeote in pogledal na mesto, ki je bilo videti vsak trenutek lepše v svojih svetlečih se oknih, belih strehah, dehtivih slemenih, ovitih v sončno luč. Vedno sijajneje se blešči mesto, ah, vedno bolj se odmika, zadnji vidi obsojenca... Kako bridko, bridko je slovo!

Šel si je z roko čez oči, nato snel klobuk in zamahnil z njim mestu v pozdrav: "Pechlarn, lepi Pechlarn, zbogom!"... Na bregu so stali ljudje, vsi so tiščali naprej, tako da so sprednji stali skoraj v vodi. Videli in slišali so njegov zadnji pozdrav, a noben klobuk se ni zganil, samo Janezov, nobena rutica ni

zafrfotala, le ruta male Regine.

Ko je zaplavala galeota po sredi Donave, tedaj so zagrmeli od črnega stolpa trije topovski streli. — Temno je jeknilo z obeh bregov. — Zdaj vedo vsi tostran in onstran Donave od Greina do Marbacha, da je Podonav-je rešeno svoje sramote.

VII

Dnevi grozote so mimo in v Pechlarnu je zopet vse mirno. Mesto se je oblelo v tisto odelo, ki ga ima že od nekdaj vsako zimo. Ljudje so prihajali in odhajali lepo počasi po belih ulicah čez lašto, se ustavljali in klepetali in kupili to, česar so potrebovali. Ob nedeljah so šli v cerkev, a tako, da ni izostajal noben moški, to je bilo drugače ko prej. Otroci so čepeli v šoli pri Wachterju; kadar so šli iz šole, so metali kamenje za cucky in pisali s palicami v sneg. Peki

so pekli premajhne žemlje; krčmarji so točili rezano vino mesto plemenitega in pijanci so ga pridno pili; vrvarji so pletli vrvi, na katere obešajo lopove, take, kakor je Velderndorff.

"Jezus, to je bil hudoben človek!" "Saj ni bil človek, sam satan je bil!" "Antikrist je bil!" "Pa zvezde le še niso padle z neba!" "Vse se bo še zgodilo; ali niste videli sinoči zlatega dežja? Majejo se že!"

Kakih osem dni že v Pech-

larnu ne govorijo drugega kot o nesrečeh. Potem zadeva ni več nova in začne postajati dolgočasna. Kmalu preglasijo Velderndorffa druge novice: odpustek za jubilej, blagoslovitev zvonov v Novem Pechlarnu in Wachterica z Sonntagsberga, ki ima čudežne rane, in drvarjeva žena iz Gaminga, ki je rodila nestvor. — Velderndorff naj potrpi do sodne obravnave. Potem pride zopet na vrsto...

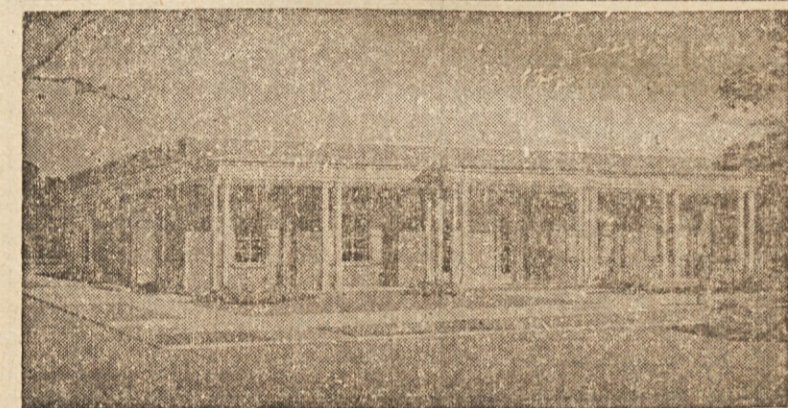
(Dalje prihodnjt)

Vloge k Vašemu hranilnemu konu, sprejele do 10. januarja se obrestujejo od 1. januarja

Vprašajte nas, kako odpreti nov račun. Dober dobiček je zagotovljen in Vaša vloga je zavarovana.

Cleveland Trust
Največja ohajska banka

Član Federal Deposit Insurance Corporation

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. KENmore 1-6300
1053 East 62nd Street HENderson 1-2088
Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road KENmore 1-1235
GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko pozameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asesmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotove tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vestí in novic.

UMETNIK PRI DELU — Kipar Jack Whithead izreže leva iz lesa za okras krma jachte Sir Winston Churchill v Wootoon Creek na Angleškem.

1899

1965

Naznanilo in Zahvala

Z veliko žalostjo v srcih naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nagloma preminil naš ljubljani soprog, oče in stari oče

John (Tex) Eržen

S sinom sta šla na lov na fazane, ko ga je nepričakovano zadela srčna kap. Bil je na mestu mrtev.

Pekojnik je bil rojen v Sodražici na Dolenjskem dne 2. avgusta 1899. V Ameriko je prišel s starši leta 1913. Živel je ves čas v Clevelandu. Bil je družaben in priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Umrl je 12. novembra. Pogreb se je vršil 15. novembra 1965 iz pogrebnega zavoda Brickman & Sons, 21900 Euclid Ave. na pokopališče All Souls, kjer je bilo njego truplo izročeno materi zemlji k večnemu počitku.

Bil je član društva Kras št. 8 SDZ, društva 158 SNPJ, dalje F.O.P.A. št. 15, Euclid, Ohio, in unije voznikov, lokal 293.

Na tem mestu se najprej zahvaljujemo duhovniku Celesniku za molitev ob krsti. Pristrčna hvala nosilec krste, imenoma Frank Perme, Tony Pizmoht, Robert Kozan, Tony Polito, John DiVito in Roy Graul. Hvala njegovim številnim prijateljem, ki so se prišli posloviti od pokojnika v pogrebni zavod, dalje vsem, ki so položili toliko krasnih vencev cvetja ob njegovo krsto.

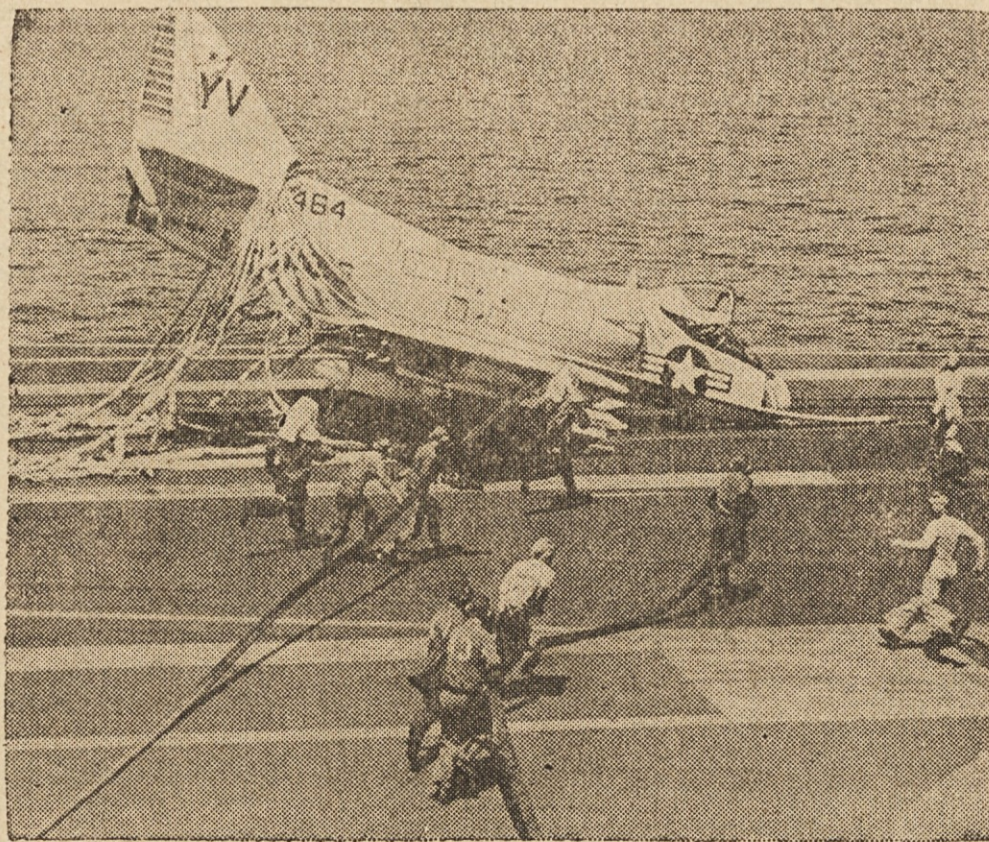
Hvala našim dobrim sosedom za krasen veneč in prijazno pomoč. Še posebna hvala Mrs. Heleni Blaskovič, Mrs. Marian Slejko in Mrs. Almi Colarič za dobro postrežbo in pomoč na dan pogreba. Lepa hvala vsem, ki so prispevali v denarju za Heart Fund in za Dom ostarelih na Neff Rd., dalje za maše in za druge dobrodelne namene. Hvala osebju Drenik Beverage Distributors. Hvala pogrebni zavodu Brickman & Sons za vzorno vodstvo pogreba in prijazno poslugo. Vsem smo poslali zahvalne karte, ako pa smo koga pomotoma izpustili, prosimo naj nam oprostí.

V gomili tihi mirno spiš,
soprog moj nepozabni.
Ne čuješ moj ljubeči klic,
ne vrneš se nazaj.

Oj spavaj sladko, srce drago,
in sanjaj mirno večni sen.
Nad zvezdami plavaj duša mirna,
kjer naj Ti sije večni sen.

Dragi soprog in oče, počivaj mirno in rah la naj Ti bo ameriška zemlja.

Žaluječi: FRANCES, roj. GRIL, soproga, JACK, sin, JANE, snaha, MARGARET SCHULTZ, hči STANLEY, brat, FRANCES, svakinja, AMILJA NOVAK, sestra, TONY, svak, MAYME STITT, sestra, JAMES, svak, GARY SCHULTZ, TOMMY ERZEN, MARYLETH ERZEN, vnuka in vnukinja in drugo sorodstvo tukaj in v Sloveniji. Euclid, Ohio 29. decembra 1965

HITRA POMOČ — Ko je jet letalo pri povratku iznad Severnega Vietnama na letalonosilko Midway pristalo "na nos", so bili reševalci takoj na mestu, da ne bi prišlo do kake večje nesreče.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

TAIL PIPE MANUFACTURER NEEDS:

- QUALITY CONTROL INSPECTORS
- SET UP MEN
- ARC WELDERS
- BENDERS
- FORK LIFT OPERATORS

To start immediately on Day Shift with possibility of transfer to 2nd Shift within a few weeks.

Experience desirable, but we will train on some jobs. Southwest location.

Call Cliffside 4-4500
Extension 210 For Interview

(252)

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

SALESWOMAN

FULL AND PART TIME
EXPERIENCED OR WILL TEACH
40 HOUR WEEK, PAID HOLIDAYS AND VACATIONS
PERMANENT WORK

Apply:

F. W. WOOLWORTH CO.

7601 S. Cicero
FORD CITY SHOPPING CENTER

(251)

HELP WANTED

Harvest House Cafeteria

- NEEDS EXPERIENCED ADULT RESTAURANT HELP
- 2 DISHWASHERS
- GIRLS — FULL TIME — GENERAL KITCHEN WORK
- WAITRESSES (FULL AND PART TIME)
- 1 COOK • 1 BAKER • 1 ASSISTANT FOR GRILL
- 40 HOUR WEEK, PAID HOLIDAYS AND VACATIONS
PERMANENT WORK

Apply:

F. W. WOOLWORTH CO.

7601 S. Cicero
FORD CITY SHOPPING CENTER

(251)